

September 2017

Bilag

Eksempler fra Ankestyrelsens praksisundersøgelse af førtidspension (2015)

Ankestyrelsen offentliggjorde i 2015 en praksisundersøgelse af 78 afgørelser om førtidspension efter reformen af førtidspension og fleksjob trådte i kraft. Undersøgelsen omfatter sager fra perioden 1. oktober 2013 – 1. april 2014. I 16 af i alt 49 sager, hvor kommunerne havde tilkendt førtidspension, vurderede Ankestyrelsen, at sagens oplysning var utilstrækkelig til at danne grundlag for tilkendelserne.

I de sager, hvor Ankestyrelsen ikke var enig i kommunens afgørelse om tilkendelse af førtidspension, var årsagen, at kommunen ikke havde opfyldt kravet om, at det skal være dokumenteret i rehabiliteringsplanens forberedende del, at borgeren var berettiget til førtidspension.

Det er væsentligt at understrege, at Ankestyrelsen ikke udtalte sig om, at borgeren ikke skulle have haft førtidspension, såfremt sagen var tilstrækkelig dokumenteret.

Sag 1: En borger på 47 år har en række sygdomme og er bl.a. opereret for karpaltunnelsyndrom i begge hænder. Borgeren kan derfor ikke bruge sine underarme. Kommunens afklaring af borgerens arbejdsevne bestod udelukkende af én praktik i et køkken af en måneds varighed, hvor arbejdsopgaverne var at ordne grøntsager.

”Ankestyrelsen vurderede, at arbejdsopgaverne under afklaringsforløbet ikke havde tilgodeset borgerens skånebehov og kan derfor ikke vurdere, om den pågældende er berettiget til førtidspension. Derfor er der behov for en ny afklaring, der kan give et retvisende indtryk af arbejdsevnen”

Ankestyrelsen vurderer afklaringsforløbet på baggrund af det konkrete indhold sammenholdt med borgerens dokumenterede lidelser. Denne sag drejer sig således om, at der i forbindelse med afklaringen af arbejdsevnen ikke har været taget de nødvendige skånebehov.

Sag 2: En borger på 38 år, der bor alene med sine fem børn, lider af PDST og angst. Har deltaget i behandlingsforløb for sine psykiske lidelser.

Ankestyrelsen vurderer bl.a., at der er behov for en uddybende funktionsbeskrivelse af pågældendes ressourcer og en beskrivelse af, om og i givet fald hvor meget hjælp pågældende får til pasning af hjem og børn. Ankestyrelsen vurderede endvidere, at der var behov for en neuropsykologisk undersøgelse.

Der mangler oplysninger om, hvorvidt borgeren får hjælp til pasning af børn mv. Hvis den pågældende faktisk får hjælp og støtte til at klare hverdagen med de fem børn, kunne det være medvirkende til at dokumentere den nedsatte arbejdsevne.

Hvis hun derimod klarer det på egen hånd, er det et udtryk for at hun har nogle ressourcer, der muligvis kan udvikles og omsættes til arbejdsevne.

Sag 3: En borger på 47 år, der har lidt af angst og depression siden teenageårene, havde fuldtidsarbejde frem til 2001. Borgeren fik i efteråret 2012 diagnosticeret paranoid skizofreni. Borgeren har på grund af sine psykiske forhold ikke deltaget i afklaringsforløb. Desuden har han reelt ikke været i behandling i psykiatrisk regi i perioden mellem 1998 og 2013.

”Efter Ankestyrelsens opfattelse er det ikke dokumenteret, at borgerens arbejdsevne er varigt nedsat. Der er modstridende lægelige oplysninger om, hvorvidt borgeren kan blive behandlet yderligere. Derudover er borgeren ikke beskæftigelsesmæssigt afklaret, hvilket ifølge oplysningerne i sagen skyldes pågældendes aktuelle helbredstilstand.

Det er vurderingen, at pågældendes fremtidige helbredstilstand er usikker. Ankestyrelsen mener, at borgeren har problemer, der kræver et helhedsorienteret forløb med en kombination af sundhedsmæssige og sociale indsatser og indsatser efter beskæftigelsesindsatsloven. Dette vil kunne tilgodeses ved, at borgeren deltager i et ressourceforløb, som blandt andet kan indeholde en lægelig udredning og et *beskæftigelsesmæssigt forløb*”

Da de lægelige oplysninger er modstridende, herunder, om der stadig eksisterer behandlingsmuligheder, er der ikke tilstrækkelig dokumentation for, at arbejdsevnen er varigt og væsentlig nedsat i et omfang, der kan dokumentere tilkendelsen af førtidspension.